

at se, hvorledes Pengene blive brugt til Træplantningen.

Paa Marineministeriets Budget er der under II A. d. under: andre Udgifter, ekstraordinære, forlangt et Beløb af 24,000 Kr. til Pensionering af 20 faste Lodser, som i Følge Lov af 22de Marts, nu i For-aaret, ere afskedigede ved Helsingørs og Dragørs Lodserier. (*Marineministeren*: De ere bevilgede). Ja, det er ifølge Loven, og der er opført 24,000 paa Finansloven dertil. Det er der nu ikke noget at sige til, det er fuldstændig i sin Orden, det er ifølge vedtagen Lov. Men af disse afskedigede Lodser er der adskillige — i alt Fald ved jeg enkelte —, som have faaet Ansættelse. Der er f. Eks. en, der har faaet Ansættelse som Strandkontrollør. — Nu ser jeg, at de 24,000 Kr. ere opførte paa Finansloven og det samme Antal Strandkontrollører er ogsaa opført under Finansministeriet med det samme Beløb som forrige Aar. Nu ved jeg ikke, om det er almindeligt, at de, der faa Pension og saa blive forflyttede til et andet Embede, ogsaa faa Pension i Forening med deres Løn, det vil jeg gerne spørge den højtærede Finansminister om. I Anmærkningerne kan der ikke ses andet, end at han faar Løn som Strandkontrollør og samtidig faar sin Pension, men selv om han faar det, skal jeg ikke have saa meget imod det, da det jo ikke er saa stor en Løn endda. Men at der opretholdes saadanne Embeder som Strandkontrollørembederne oppe ved Vesterhavet, er der efter min Opfattelse og efter manges, som kende Forholdene deroppe, ikke Spor af Grund til. Jeg tillod mig første Gang, jeg havde Ordet her i Salen, at rette en Opfordring til den daværende Finansminister derom, og jeg udtalte da, at der ikke var meget bestille. Den daværende Finansminister svarede, at Strandkontrollørerne skulle have Opsyn med Indsmugling af toldpligtige Varer. Nu kan det godt være, at der har været Smugleri ved Aarhundredets Begyndelse, men siden den Tid har der sikkert ikke fundet Smugleri Sted paa Jyllands Vestkyst, i alt Fald ikke i den nordlige Egn, hvor jeg er kendt, og derfor mener jeg, at det var heldigt, om saadanne Embeder bleve nedlagte. Skulde der være et Opsyn, kunde de vedkommende Strandfogder eller en hvilken som helst oplyst Mand jo tages i Ed paa at gøre sin Pligt i saa Henseende, og det kunde faas for meget billigere Løn. Strandkontrollørerne have nu en Løn fra 1000—1600 Kr., Befordringsgodtgørelse og Alderstillæg, og det er saaledes, at de

Folk, der ere kendte dermed, sige, at de bogstavelig talt ikke have noget at bestille. Udgifterne til vort Toldvæsen gaar jo op til henimod 3 Mill. Kr., og der skal ganske sikkert ogsaa en stor Kapital til for at indkassere vor Toldskat, men at holde saadanne Embeder, ved hvilke der ikke skaffes Statskassen nogen Indtægt, og som ingenting have at bestille, synes mig urimeligt. De synes kun at være til, for at de højere Embedsmænd kunne rejse omkring til dem og se, at de have det godt. Jeg mener, det er noget, vi maa se at komme bort fra. Det har jo været omtalt her, at vi kunne nøjes med smaa Skridt i Mangel af store, og Afskaffelsen af disse Embeder vilde ganske vist kun være et lille Skridt. Jeg haaber ogsaa, at der skal blive taget Hensyn til denne Henstilling.

Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (R. Nielsen) rettede forleden en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister, om det ikke kunde tillades de menige Soldater at rejse frit med Banen til deres Hjem, naar de havde Orlov. Den højtærede Indenrigsminister har jo svaret paa denne Forespørgsel, og hans Svar, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse, lyder saales: „Jeg tror ikke, det vil være muligt for Statsbanen at imødekomme denne Anmodning, der sikkert ogsaa vil spille en større Rolle i økonomisk Henseende, end det ærede Medlem formoder. Spørgsmaalet har været under Overvejelse mellem Militæretaten og Jærnbaneadministrationen; men man har ikke set sig i Stand til at imødekomme en Henstilling, som i saa Henseende var gjort til Jærnbanen“. Jeg skal blot tillade mig at henvise til, at da den Jærnbanetakstlov, der har været kritiseret saa meget her i disse Dage, blev behandlet i Udvalget, tillod jeg mig der at foreslaa en Ændring til Konference med den daværende Minister, en Ændring, der lød paa, at menige Soldater og Underkorporaler skulde have fri Rejse paa Jærnbanens tredje Klasse til deres nærmeste Jærnbanestation. Den daværende Minister bad mig om at tage Ændringsforslaget tilbage, da Forholdet bedst kunde ordnes administrativt, og jeg er sikker paa, at hvis Trafikministeren havde levet og var kommen til at gennemføre Jærnbanetakstloven, var det blevet gennemført tillige med meget andet, som har været paa Omtale her i disse Dage. I alt Fald stod det efter Ingerslevs Svar i Konferencen sikkert for mig, at han var velvillig stemt over for de menige og Underkorporalerne, og efter min Overbevisning vilde